

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ
СУД
Рев 2653/2019
06.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужилаца „АА“ ДОО из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Миле Петковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, Сектора унутрашње контроле полиције, Управа за послове унутрашње контроле полиције, Одсек Центар у Нишу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зајечару, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 6413/18 од 14.03.2019. године, на седници одржаној 06.11.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 6413/18 од 14.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зајечару П 522/16 од 08.05.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца „АА“ ДОО .., да се тужена обавезе да тужиоцу, на име накнаде материјалне штете по основу изгубљене зараде, због незаконито одузетог теретног моторног возила марке „....“, регистарске ознаке-..., намењен за обуку кандидата за возаче „Ц“ категорије исплати за тачно наведене ауто дане у периоду од 02.03.2009. године до 28.02.2018. године појединачне износе са законском затезном каматом, све ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужена да им на име накнаде материјалне штете по основу изгубљене зараде због незаконито одузетог путничког моторног возила марке „....“ регистарске ознаке ...-...-... намењен за обуку кандидата за возаче „Б“ категорије, на

основу уговора о закупу од 10.06.2008. године, исплати за тачно наведене ауто дане у периоду од 04.03.2009. године до 28.02.2018. године, појединачне износе са законском затезном каматом, све ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци да туженој накнаде трошкове поступка у износу од 185.000,00 динара и то: „АА“ ДОО из ..., износ од 120.250,00 динара, а тужилац ББ из ..., износ од 64.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 6413/18 од 14.03.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није основана.

У поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из члан 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни битне повреде из става 1. овог члана учињене у поступку пред другостепеним судом, с обзиром да је другостепени суд утврдио све чињенице од одлучног значаја.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац ББ био је власник и директор „ВВ“ које је променило назив и правну форму у „АА“ ДОО Путничко возило марке „...“ рег. ознаке ...-...-..., одузето је од тужиоца АА 02.03.2009. године, од стране органа тужене, јер у моменту одузимања није било регистровано. За ово возило тужилац је са ауто школом „ВВ“, закључио уговор о закупу 10.06.2008. године којим је возило уступио ауто школи ради обуке возача. Од стране надлежних органа управе, 04.03.2009. године одузето је и теретно моторно возило марке „...“ ... рег. ознака ...-...-..., такође намењено за обуку кандидата, које је у тренутку одузимања било регистровано до 10.11.2009. године, али је након одузимања у управном поступку, коначним решењем од 03.12.2009. године поништена саобраћајна дозвола за ово возило. Наведена возила одузета су од стране органа тужене због основане сумње да је тужилац ББ учинио продужено кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 1. Кривичног законика за које је против њега вођен кривични поступак пред Основним судом у Бору. У кривичном поступку утврђено је да су бројеви мотора и

шасије на одузетим возилима фалсификовани и да карактеристике возила не одговарају онима из саобраћајне дозволе, али је тужилац ББ ослобођен оптужби јер није било доказа да је он учинио кривично дело за које је гоњен. Против тужиоца покренут је и прекршајни поступак, због прекршаја из члана 369. став 1. тачка 3. у вези члана 23. Царинског закона, који је решењима Прекршајног суда од 02.08.2012. године и 18.09.2012. године обустављен и предложено враћање привремено одузетог теретног возила и путничког возила (за које су припадници Сектора унутрашње контроле предали кључеве и саобраћајну дозволу ОЈТ у Бору) која су прослеђена Царинарници Кладово на надлежност. Одузета возила нису враћена ни након правноснажног окончања парничног поступка П 53/14 у коме је обавезана тужена на повраћај истих, као и након покретања извршног поступка. Вештачењем је утврђена висина очекиваних прихода у утуженом периоду.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили тужбени захтев тужилаца налазећи да на страни тужене не постоји одговорност нити противправно понашање, јер је тужена у свему поступала у складу са одредбом члана 82. и члана 242. став 3. ЗКП, те да у раду органа тужене нема прекорачења у обављању дужности тј. противправности у поступању чиме је искључена њена одговорност за евентуалну штету.

По схватању овог суда, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев закључујући да не постоји одговорност тужене за насталу штету тужиоцима у смислу члана 172. став 1. ЗОО.

Према наведеној законској одредби правно лице одговара за штету коју његов орган проузрокује трећем лицу у вршењу или у вези са са вршењем својих функција. За одговорност правног лица по овом основу потребно је да је штета настала због незаконитог или неправилног рада његових органа. Незаконит рад се манифестује као поступање противно закону, другом пропису или општем акту или пропуштање да се закон, други пропис или општи акт примени, или као радња противна обичајима или правилима норме, док се као неправилан рад сматра предузимање оних радњи које нису у складу са са општим нормама у вршењу службе, односно делатности, а којима је грађанима, односно правним лицима причињена штета.

Супротно ревизијским наводима, правилан је закључак нижестепених судова, да чињеница да су спорна возила тужиоцу одузета

од стране органа тужене, због постојања основане сумње да је учинио кривично дело за које је у кривичном поступку ослобођен оптужби, није довољан разлог за утврђење одговорности тужене, када се има у виду да се ради о возилима за која је у току кривичног поступка утврђено да су им бројеви мотора и шасије фалсификовани и да техничке карактеристике возила не одговарају онима из саобраћајне дозволе, због чега се ради о поступању органа у складу са законом. Тужилац није у току поступка доказао да је у поступању органа тужене приликом одузимања возила било, нити у чему се састоји, незаконито и противправно поступање органа тужене, које би било у узрочно-последичној вези са насталом штетом за тужиоца. Чињеница да је кривични поступак против тужиоца ББ окончан ослобађајућом пресудом сама по себи не даје право оштећеном да оствари накнаду материјалне штете, ако у радњама органа тужене нема незаконитог и противправног поступања, као што је овде случај, а посебно имајући у виду околност да тужиоци тужбом потражују штету по основу изгубљене добити. Одузимањем возила тужиоцима није била ускраћена могућност стицања зараде од њихове употребе, јер тужиоци овим возилима нису могли да обављају никакву делатност, ни обуку кандидата у ауто школи, па самим тим и да остварују приходе, због тога што таква возила нису ни могла бити регистрована, нити су могла да учествују у саобраћају, како то правилно закључује другостепени суд. С обзиром на изнето неосновани су наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Осталим наводима ревизије понављају се жалбени наводи који су супротно ревизијским наводима правилно оцењени од стране Апелационог суда, те их овај суд неће детаљно образлагати, сходно члану 414. став 2. ЗПП, а наводе у ревизији којима се оспорава утврђено чињенично стање, Врховни касациони суд није ценио, с обзиром да се ревизија из ових разлога не може изјавити (члан 407. став 1. ЗПП).

На основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић